

charakteru zapisu na sąd polubowny, znajdującego się w umowie zawartej między przedsiębiorcą a konsumentem, jeżeli zgodnie z krajowymi przepisami proceduralnymi może on dokonać takiej oceny w ramach podobnych skarg występujących w systemie krajowym. Jeśli tak jest, sąd ten ma za zadanie wyciągnąć wszelkie wynikające z tego zgodnie z prawem krajowym konsekwencje, w celu zapewnienia, by zapis ten nie był wiążący dla konsumenta.

(¹) Dz.U. C 92 z 12.04.2008

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 1 października 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg — Austria) — Arthur Gottwald przeciwko Bezirkshauptmannschaft Bregenz

(Sprawa C-103/08) (¹)

(Swobodny przepływ osób — Obywatelstwo Unii — Artykuł 12 WE — Udostępnienie osobom niepełnosprawnym nieodpłatnej winiety rocznej — Przepisy ograniczające przyznanie takiej winiety jedynie osobom niepełnosprawnym, które mają miejsce zamieszkania lub miejsce stałego pobytu na terytorium kraju)

(2009/C 282/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Arthur Gottwald

Strona pozwana: Bezirkshauptmannschaft Bregenz

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg (Austria) — Wykładnia art. 12 traktatu WE — Dyskryminacja ze względu na przynależność państwową — Przepis krajowy ograniczający nieodpłatne przyznanie rocznej winiety osobom niepełnosprawnym do osób mających miejsce zamieszkania lub miejsce stałego pobytu na terytorium danego państwa członkowskiego.

Sentencja

Wykładni art. 12 WE należy dokonywać w ten sposób, że przepis ten nie sprzeciwia się uregulowaniu krajowemu, takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu przed sądem krajowym, które ogranicza przyznanie nieodpłatnej winiety rocznej osobom niepełnosprawnym mającym miejsce zamieszkania lub miejsce stałego pobytu na terytorium danego państwa członkowskiego, włączając w to również osoby, które przyjeżdżają regularnie do tego państwa ze względów natury zawodowej lub osobistej.

(¹) Dz. U. C 142 z 7.6.2008.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 października 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam — Niderlandy) — europejski nakaz aresztowania wydany przeciwko Dominicowi Wolzenburgowi

(Sprawa C-123/08) (¹)

(Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW — Europejski nakaz aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi — Artykuł 4 pkt 6 — Fakultatywna odmowa wykonania europejskiego nakazu aresztowania — Transpozycja do prawa krajowego — Osoba zatrzymana będąca obywatelem wydającego nakaz państwa członkowskiego — Niewykonanie europejskiego nakazu aresztowania przez państwo członkowskie wykonujące ten nakaz ze względu na pobyt przez okres pięciu lat na jego terytorium — Artykuł 12 WE)

(2009/C 282/14)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank Amsterdam

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Dominic Wolzenburg

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Wykładnia art. 4 pkt 6 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. L 190, s. 1) — Możliwość odmówienia przez wykonujący nakaz organ sądowy wykonania europejskiego nakazu aresztowania wydanego w celu wykonania kary pozbawienia wolności wobec osoby, która przebywa w państwie członkowskim wykonania nakazu lub ma w nim miejsce zamieszkania — Pojęcia „zamieszkanie” i „przebywanie” — Wykładnia art. 12 WE, 17 WE i 18 WE — Uregulowanie krajowe pozwalające na różne traktowanie osoby ściganej przez wykonujący nakaz organ sądowy, w przypadku gdy odmawia on jej przekazania, w zależności od tego, czy osoba ścigana jest obywatelem państwa członkowskiego wykonania nakazu czy innego państwa członkowskiego

Sentencja

- 1) Obywatel państwa członkowskiego, który legalnie przebywa w innym państwie członkowskim, ma prawo powołać się na art. 12 akapit pierwszy WE przeciwko przepisom krajowym, takim jak Overleveringswet (ustawa o przekazywaniu osób) z dnia 29 kwietnia 2004 r., ustalającym przesłanki, na podstawie których właściwy organ sądowy może odmówić wykonania europejskiego nakazu aresztowania wydanego w celu wykonania kary pozbawienia wolności.
- 2) Artykuł 4 pkt 6 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi należy interpretować w ten sposób, że gdy chodzi o obywatela